

משרד 1476
ינואר 2010

לכבוד

אדונים נכבדים,

בספר החוקים 2215 מיום 26 בנובמבר 2009 פורסם תיקון 172 לפקודת מס הכנסה, שמוסיף לרשימת הניכויים אשר אין להתיירם בבירור ההכנסה החייבת, המופיעים בסעיף 32 לפקודה, את פיסקת משנה (16) כדלקמן: "תשלומים, בין שניתנו בכסף ובין בשווה כסף, שיש יסוד סביר להניח שניתנם מהווה עבירה לפי כל דין".

על פי דברי ההסבר להצעת החוק שאושר בכנסת, הרקע לתיקון הינו כדלקמן: פרשנות רשות המסים לסעיף 17 לפקודה, אשר באה לידי ביטוי בהנחיותיה המקצועיות, קובעת, כי אין להתיר כהוצאה בייצור הכנסה סכומי כסף ששולמו תוך עבירה על חוק או תשלומי עונשין, שכן מטבעם אין סכומים אלה יכולים להוות הוצאה במהלכו הרגיל של העסק. כפועל יוצא מפרשנות זו, לא הותרו בניכוי הוצאות לשם תשלום שוחד. בהקשר זה ראוי להזכיר את פסקי הדין בע"א 6726/05 הידרולה ועמ"ה 1015/03 חברה בע"מ נגד פקיד שומה נתניה, אשר אישרו את עמדת רשות המסים ולפיה אין להתיר בניכוי תשלום שוחד לפקיד ציבור במדינה זרה.

תיקון זה נועד, למען הסר ספק, לעגן את עמדת רשות המסים כאמור בחקיקה, באמצעות תיקון סעיף 32 לפקודה והוספת תשלום, בין שניתן בכסף ובין בשווה כסף, אשר יש יסוד סביר להניח שניתנתו מהווה עבירה לפי כל דין, לרשימת ההוצאות שאין לנכותן מהכנסתו החייבת של אדם, וזאת אף אם אותו אדם לא הואשם או הורשע בבית משפט בשל העבירה כאמור. ההוראה כוללת כל סוג של תשלום שניתנתו מהווה עבירה על פי דין ולא רק תשלום שוחד, שכן הנימוקים לאי-הכרה בתשלום שוחד נכונים לכל תשלום כאמור. הפעלת שיקול הדעת בשאלה, אם מדובר בתשלום שיש יסוד סביר להניח שניתנתו מהווה עבירה לפי כל דין תיעשה בידי פקיד השומה, וזאת בדומה להפעלת שיקול הדעת לגבי כל אחת מההוצאות האחרות המנויות בסעיף 32 לפקודה.

בכבוד רב

קרלמן – רואי חשבון